

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírnök

2012. december 23–30.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 52–53. SZÁM

Karácsonyi szabadság

Jézus Krisztus egyedül miattunk született a földre, mert bennünket csak a szeretet menthet meg. Kellett és van is valaki, aki feltétel nélkül szereti a bukdácsoló embert. Így tudatta velem is, hogy szeretve vagyok gyengeségeimben, hibáimban, bűneimben, hogy megszabadulhassak azok magánzárkájából. Ő nagyobb, mint titkaim és rejtőzködésem szégyene, ezért vallom meg neki bűneimet, hogy örök megbocsátást találjak, hogy felmentve és megtisztulva mehessek tovább.

Karácsonykor mindenképp igazat kell mondani! Íme: Nem érdemlem meg, mégis egy Isten a megváltásig és azon túl is szeret engem. Hiszem, hogy nem hiába szeret, hogy változom. Mert van hiábavaló szeretet is: amikor makacsul mindennapi maszatos tetteinkhez ragaszkodva nem akarunk jobba lenni, és Isten szeretetét csak magyarázkodásra használjuk.

Szeretete mutatja meg nekem:

„...hogyan annyi szörnyűség barlangja szíivem.” (József Attila)

De ugyanez a szeretet határozott erőt, őszinte bátorságot és kitartó reményt is ad a vágyva vágyott tiszta élethez. Hát hogyan szeretném őt ezek után? Hogyan szeretném őt, aki újból és újból kiszabadít esendőségem szakadékaiból? S bár megmaradok halálra csetlő-botló léleknek, aki egyre fogyatkozó testtel, szakadozó emlékezettel, gyöngyöző lélekkel, mégis el nem csüggedve várja és harcolja a szív tisztaságát. Igen, ezért parancsolta az Úr angyala Józsefnek álmában a születendő fiúról: „akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” Nem tarthat többé fogságában a szégyen tehát, ha a földre született Jézus Krisztus az Istenünk.

Háló Gyula
felelős szerkesztő

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és... nevel minket...” (Tit 2,11–12)

Karácsony ünnepét az ajándékozás öröme különlegesen felemelővé varázsolja. Boldogság adni, és ez a mély igazság Mennyei Atyánk szívéből indul ki. Ő az, aki a kezdetektől fogva, jókedvűből egy csodálatos világot teremtett számunkra. Mindezek után mi elhagytuk őt, ennek ellenére eljött közénk, hogy segítsen. A betlehemi éjszakában a pásztorkat ez az öröm töltötte el. A hírt hozó angyal ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr

Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10–11)

A szeretet ünnepének üzenetével Istenünk nevelni és megjobbítani szeretné az életünket. Jó pedagógusként türelemmel oktatja mindazt, amiben ő a legjobb szakértő. A Teremtő Úr elsősorban gyakorlati tárgyakat épített be alaptantervébe. A hitünk pedig élethosszig tartó tanulásra kötelez bennünket. A szeretet iskoláját nem lehet kijárni, befejezni, csak egyre jobban beépíteni a mindennapjainkba.

(Folytatás a 392. oldalon)

Áldásokban gazdag karácsonyi ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónknak!

**Már 117 éve
a lelki békéért!**
Fizessen elő és olvassa
velünk együtt a
Békehírnököt!

Ismerje meg a 340 településen élő hívő közösség életét, tekintsen bele a baptista iskolák és szociális intézmények mindennapjaiba, legyen útmutatást és inspirációt a cikkekből, ossza meg lelki élményeit másokkal is!

Előfizetés egy évre 7800, fél évre 4400 Ft. Megrendelés e-mailben: szabo.agnes@baptist.hu. Befizetés a 11706016-22163851 csekk számlán a kiadóhivatalba (1068 Budapest, Benczúr utca 31.). További információ a +36-20/886-0445-ös telefonszámon.

A szerkesztőség

Karácsonyi célgyűjtés!

Bibliákat az iskolákba, Baptista Rádiót az otthonokba!

Az MBE Országos Tanácsának döntése értelmében arra kérjük a gyülekezeteket, hogy a karácsonyi célgyűjtéssel két célt támogassanak:

Egyrészt a baptista oktatási intézményeket, az ott tanító pedagógusokat, diákokat, a meglévő iskolai könyvtárakat szeretnénk ellátni Bibliákkal és más értékes keresztény könyvekkel.

Másrészt egy internetes baptista rádiót szeretnénk indítani a következő évben, mely a világháló segítségével elérhető lehet nem csupán baptista testvéreink, hanem minden érdeklődő számára. Ezzel összefüggésben az egyház honlapját és az ott a gyülekezetek által elérhető szolgáltatásokat is bővíteni szeretnénk. Kérjük, az adományokat „Karácsonyi célgyűjtés” megjelöléssel küldjék el az MBE számlájára. Minden segítséget előre is köszönünk!

Az MBE Országos Tanácsa

A Csendes éj születésének története

1818-ban Oberndorfban, egy ausztriai kis községben Gruber Ferenc, a templom organistája megremült. Az orgona felmondta a szolgálatot. A hófúvás már napok óta elvágta a falut a külvilágtól. Honnan jöjjön segítség? Oberndorfban senki sem értett az orgonajavításhoz. Mi lesz most? Elképzelhető a karácsony zene és gyülekezeti ének nélkül? Gyorsan felkereste a lelkészt, Mohr Józsefet, és arra kérte, írjon egy könnyen megtanulható karácsonyi éneket, melyet orgona nélkül is begyakorolhatnak.

A lelkész bezárkózott, és végigolvasta a karácsonyi történetet. Megakadt e szavaknál: „született ma nektek a Megváltó a Dávid városában.” A szavak ott zengtek-bongtak a lelkében. Késő éjszaka még ott ült magába mélyedten, aztán írni kezdett.

Másnap korán reggel Gruber elvitte a költeményt, és megzenésítette. Összegyűlt a nép a templomban. Egy férfi gitáron kísért. Mindenki azonnal megszerette az új éneket. – Mohr és Gruber így ajándékozták meg a világot a legszebb és legkedveltebb karácsonyi énekkel. Egy énekkar hamarosan elterjesztette a tengerentúlon is. Ma majdnem minden nyelven ismerik.

Bár csak minden ember szívét megragadná a karácsony igaz jelentése! „Nektek” született a Megváltó, neked, aki messze tévedtél tőle, akit szinte agyonnyomnak a gondok. Neked kínálja a bocsánatot, az életet!

mezolak.lutheran.hu

*Csendes éj! Szentséges éj!
Mindenek nyugta mély,
Nincs fent más, csak a szent szülepár,
Drága kisdedük álmainál;
Szent Fiú, aludjál! Szent Fiú, aludjál!*

*Csendes éj! Szentséges éj!
Angyalok hangja kel,
Halld a mennyei halleluját,
Szertezengi e drága szavát,
Krisztus megszületett, Krisztus megszületett!*

...

Angyalok a faluban

Alkonyodik. Havas felhők hömpölyögnek az északi hegyek irányából. Vastag kendőbe bugyolált aszszony bukkan elő a ködös homályból. Valami nehéz csomagot ölel magához, ez kissé esetlenné teszi a járását. Egy rácsos vaskapu előtt lelassít, és megáll bizonytalanul. Aztán nekibátorodik és benyit. Megindul befelé a frissen seprert járdán. Hó borít mindent. A hátsó udvarból kakas kukorékolása hallatszik.

A tornácra megáll. Ferdére taposott csizmáiról próbálja letopogni a havat. Egy kopott seprűvel rásegít, majd bekopogtat az ajtón.

A háziasszony hallja a csapkodást, dobogást, azonnal kifordul a konyhaajtón.

– Jó napot, kedvesem! Keres valakit?

– Drága tiszteletes asszony! Ugye, jól mondom? Fázunk. Szeretnénk egy kicsit megmelegedni. Mert nem egyedül vagyok.

És már bontogatja is a keblére ölelt csomagot, melyből egy kicsiny gyermeket forgat elő.

– Ketten vagyunk ugyanis. Én, meg ez a kis ártatlan.

– Milyen idős az a csöppség?

– Hároméves, fiúcska. Tomika a neve.

– Akkora éppen, mint az én kis Katikám, a legkisebb! Na, üljenek csak gyorsan a sparhelt közelébe! Ott az a hokedli meg a kis sámli. Melegedjenek, hiszen látom, ugyancsak átfáztak.

– Nagyon megköszönöm a tiszteletes asszonynak. Ugye, nem baj, hogy így mondom?

– Jól van az, kedvesem. Egyébként Jolánka vagyok. Így ismer engem a falu népe.

– Drága Jolánka néni! Én az ország másik végéből érkeztem, a Dunántúl nyugati sarkából. Vonat hozott a városig, onnét pedig egy bácsi, lovas szánnal, szívességből. A dédhez jöttünk volna, de néhány hete meghalt. A házat meg eladták a közeleiek. Senki se maradt a faluban. Amint lehet, majd hazautazunk. De addig...

– Semmit se búsulj, aranyoskám! Itt maradtok most nálunk! Majd vacsora közben mindent megbeszélünk. – Gyerekek!

A szobaajtó kinyílik, és betódul négy gyermek. A legkisebb akkora, mint Tomika. A nagyobbak tíz év körüliek lehetnek. Két fiú, egy lányka. Körülülk gyorsan a nagy vacsorá-

lóasztalt. Bejön az apuka is. Köszönti a vendéget, beszélgetni kezdenek.

– Szorítsunk csak egy kis helyet a vendégeinknek is!

Mielőtt elkezdenék az ünnepi étkezést, mert éppen szenteste történnének ezek a dolgok, az édesapa megnyitja a családi Bibliát, és olvasni kezdi a karácsonyi történetet. Épp az a választott ige egyik mondata, hogy „nem vala nekik helyök a vendégfogadóháznál”. A történet felolvasása után az anyuka elmondja azt a keveset, amit a vendégekkel kapcsolatban megtudott. Majd felteszi a kérdést:

– Gyermekeim! Mondjuk azt, hogy most a mi kis falucskánk az a Betlehem, és ez a vendég fiatalasszony és a kisfia keresik a szálláshelyet éjszakára, mint valamikor Mária a születendő Úr Jézusnak! Mit gondoltok, befogadjuk őket az otthonunkba néhány éjszakára, vagy mondjuk azt, hogy mi sokan vagyunk, nincsen számukra hely?

A gyermekek arca felragyog, és szinte egyszerre kiáltják lelkesen:

– Fogadjuk be őket! Ahol hatan elférnek, ott nyolcan is megalhatnak! Hadd maradjanak nálunk!

A legidősebb fiú még hozzáteszi:

– A múlt vasárnap azt tanultuk a vasárnapi iskolában, hogy... Na, inkább elmondom az aranymondást: „A vendégszeretetről el ne felejtkeztek, mert ezáltal némelyek, tudtukon kívül, angyalokat vendégelték meg.”

Megszólal erre a legkisebb:

– Akkor mi most kettővel is találkoztunk: egy kisangyallal, meg egy nagyobbval. Szervusz, Tomi angyal! Én még a kiságyamat is szívesen megosztom veled.

– Te pedig, kedvesem, kapod a vendégágyat – mondja az anyuka.

Az asztal körül a család minden tagja imádkozik. A vendég fiatalasszony pedig végigzokogja a különös házi istentiszteletet. Ilyenén ő még soha életében nem vett részt.

Vacsora közben oldott beszélgetés következik. Mind a négy gyermek versengve, egymást túllícitálva felajánl valami ajándékot a kis vendégnek.

Mert akkor igazi ünnep a karácsony, ha a Legnagyobb Ajándék, Jézus Krisztus, az emberi szíveket is ajándékozza, vagyis igazi szeretetre hangolja.

Gerzsenyi Sándor
(nyertes pályaműve)

Mi a karácsonyi ajándékozás története?

Karácsony ünnepéhez számos szokás kapcsolódik, melyeket többnyire a római és a pogány hagyományokból vett át a keresztény egyház. A karácsonyi ajándékozás a napkeleti bölcsek történetére vezethető vissza, akik a csecsemő Jézust ajándékokkal halmozták el Betlehemben. A karácsony megünneplése a kereszténység terjedésével az egész világra eljutott, bár van-

nak különbségek az egyes országok szokásai között. Mi is különböző hagyományokkal együtt ünnepejük a karácsonyt. A mai karácsonytól eltérően a középkorban hosszabb ideig tartott az ünneplés, a karácsony egyfajta lezárása volt az évnek. Mivel a munka ilyenkor szünetelt, ezért a családi ünnepek és a pihenés hónapjai ezek. Manapság az emberek erőn felül próbálják drága ajándékokkal meglepni családtagjaikat, pedig az ünnep csendes

békéje, a szeretet-összetartozás kimutatása nem azon múlik, mennyi pénzt tudunk meglepetésre költeni. Egy apróság sokszor többet jelent, ha szívből adjuk, mint bármi, aminek a részleteit kamatostul fizetjük aztán hónapokon keresztül. A XVII. században aztán fontosabbá vált a család összetartása, az együtt és a gyerekekkel töltött idő, ezért a gyerekek kerültek a karácsonyi ünneplés középpontjába, ekkortól terjed el a gyerekek megajándékozása. Hazánkban a karácsonyi ajándékozás csak az 1930-as évek után vált hagyománnyá. Az ajándékozásnak központi helye van a karácsonyi szokások között. Amikor az ember ajándékot ad, ezzel elismeri: azért tud adni, mert Isten előbb adott neki, mindene Istentől való ajándék, s csak ezt adja tovább a másik embernek. Régebben az ajándék apró, minimális anyagi

értéket képviselő dolog volt: valami a természet kincseiből, illetve saját kezűleg készített tárgy.

*Gyermekek, jöjjetek,
Betlehemről fogunk szólni!
Ó, mi szép történet,
Amit fogtok mostan hallani!
Jöjjetek, jöjjetek, jöjjetek hát,
Szívetek, szívetek, adjátok át,
Adjátok át!*

Majnár Zsolt
lelkipásztor

Tökéletes befogadás

A személyiség sérülékeny. Ki vagyunk téve körülményeknek, személyeknek, eseményeknek, amiket nem mi választottunk meg, de amelyek meghatározzák életünket, meghatározzák énképünket is. Egymásra letünk bízva, de a legtöbb sérülés éppen az egymással való kapcsolatainkban ér bennünket.

Isten az emberre bízta a Fiát is. A „saját világába jött, de az övéi nem fogadták be” (Jn 1,11). S ha nem fogadja be az ember Istent, nem tudja befogadni társát sem. Jézus a deficites vagy széthulló családok, az el nem fogadás, negatív visszajelzések, kritikák, kudarcok, csalódások világába jött. Oda, ahol a nyelv, a szó is gyakran fegyver; ahol a szavak igazságértékét aláássák az „övéi” is életükkel, ahol a családot, a barátságot az én ti-
porja.

Az elképesztő az, hogy Isten, akit nem fogadtak be, nem szűnik meg befogadni, elfogadni. Hogy mit gondolnak mások rólunk, vagy mit gondolunk mi saját magunkról, hogy átélhetjük-e a valódi befogadást az emberek között, az ingadozik. A Biblia szerint azonban hogy Isten mit gondol rólunk, nem változik. A vele lévő személyes kapcsolat a megingott „tartópilléreket” erősíti meg, s újraalapoz egy egészséges énképet akkor is, ha éppen nincs, ahová tartozzunk, vagy ha kudarcélmények érnek. A Krisztusban megtalált identitás annak tudatát jelenti, hogy valaki annyira szeret engem, annyira fontos voltam számára, hogy értem adta az életét. A golgotai keresztnél nem létezik stabilabb pont.

Bayer Anna

Akik befogadtak

Először a szüleim. Már 13 éve voltak házasok, én a második gyermeküként születtem. A bátyámat soha nem ismertem. Szüleim is csupán öt évig... Egy karácsonyi jelenetben ügyesen végigmondta a kis pásztor szerepét. Agyhártagyulladásban halt meg, műtét közben. Szüleim mégis vállaltak, befogadtak engem. Majd két öcsémet is.

3,2 kg és 55 cm, gyámoltalan válóságomban egy voltam az egri babák közt. De szüleim életében ékes bizonyíték Isten továbbvezető kegyelméről. Dániel – „Isten a bírám” névvel ajándékoztak meg. Aztán sokéjszakás-nappalos törődésükkel, féltésükkel, nevelésükkel... És én még csak fel sem fogtam ezt a gondoskodó szeretetet! Csak később mondták el – megszépült emlékeként –, soha nem szemrehányóan és számonkérően. Viszonzást nem várva fogadtak be.

Aztán ott volt szemben az imaház. Eleinte vittek a szüleim, később én magam totyogtam, majd rohangáltam, a padok alatt fémpénzt gurítottam. Szerettem az odajárókat, jó volt odatartozni. Kicsinek éreztem magam a nagyok, az ifjúság társaságában. De máig bennem marad egy táborozásra utazás emléke: lelkipásztorunk a vonaton osztotta ki mindenkinek a majdani tennivalókat. Nekem a szemetesre kellett ügyelnem. „Én leszek a kukás!” – rögzítettem hangosan, amin mindenki nevetett. Tudtam, hogy hasznos befogadott vagyok.

S lehetne sorolni a sok hovatarozásomat: iskolákban tanáraink és diáktársaim lettek, teológusként szolgatársakat és barátokat kaptam, bővülő családomban férjként, vőként, sógorként, apaként szeretnek, vendégfogadó testvérek asztaláról ételt, lakásukban szállást biztosítanak nekem, istentiszteletek résztvevője, sőt alakítója lehetek... De a legfontosabb: „Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” (Róm 15,7) Engem is! 23 éve megtűr, megtart, elvisel, nevel, örül nekem, és élvezet a vele való teljes és örök közösségre. Hiszem, nem bánta meg, hogy befogadott.

Papp Dániel
lelkipásztor (Berettyóújfalu)

Őrségben

„Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!”

Első adventi vasárnap! Első gyertya, amely lángját táncoltatja az adventi koszorún, és hirdeti a Reményt, Hitet, Szeretetet – az Úr-varást!

Szent Máté evangéliumának szavaival azt mondja Jézus, hogy az Emberfiának eljövetele olyan lesz, mint a vízözön érkezése Noé idejében. Vagyis: az emberek semmitől sem tartottak – de nem is volt ítélőképességük a valóság megértésére, felelőtlenek voltak – mert úgy viselkedtek, mintha Isten nem is létezne. Pont, mint ma. És a vízözön pont olyan hihetetlen volt és pont olyan váratlanul kezdődött, mint amilyen hihetetlen és váratlan lesz Krisztus visszajövetele!

Ezzel szemben Noé jól döntött, amikor Isten jelenlétében élt, Istennel beszélt, jól ítélte meg a jelen idők jeleit – mert így tudta megmenteni a jövőt! Bárkát készített, amely befogadta és biztonságban megőrizte övével, éppúgy, miként Krisztus, a mi Bárkánk befogad, kegyelmet és biztonságot adva.

„Vigyázzatok tehát” – azaz legyetek éberek, virrasszatok, őrködjetek! Legyetek készen, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok!

„Vigyázzatok tehát” – azaz legyetek tudatosak, legyetek felelősek, legyen józan ítélőképességetek!

Mindez csak úgy lehet valósággá, ha Isten közelében – sőt: jelenlétében – éltek. És mindez a változás belülről, belőlünk kezdődik el!

John Henry Newman mondta: „Nem elég a hit: kell az éberség; nem elég az istenfélelem: kell a virrasztás; nem elég szeretni: kell a józan ítélet; nem elég ígét hallgatni: kell a jó döntés is. A jó keresztény hallgat Ura intésére: »Vigyázzatok, tehát!«”

Ajándékozz meg, Urunk, az éberség lelkületével, szeretetedre való odafigyeléssel, úgy, hogy miközben szívünk őrködik, a jelen jeleit kutatja, bölcsen dönt melletted – eközben örömmel várja érkezésed!

Füstös Gyula
lelkipásztor

Karácsonyi történet

Metsző hideg volt. Az utcák és a fák karácsonyi díszbe öltöztek. Ha egy madárka rebkent fel a bokrok ágai közt, nyomában ezüstös csillagpor szállt. A csavargó még egyszer megnézte a házszámozást, ami a pénztárcában talált címen állt. Mit keres ő itt tulajdonképpen? – gondolta. Búzlík és ápolatlan. Nem is fogják szívesen fogadni. Na mindegy! Átadja a pénztárcát, amit az utcán talált, aztán igyekszik vissza a hajléktalanszállóra, a zsákutcába került emberek közé. A szeretet, a család, a melegség utáni vágyat meg majd csak elnyomja valahogy. El is ihatná a pénzt, morfondírozott, és az iratokat bedobhatná egy postaládába. Nem és nem! Ma szenteste van, és ilyenkor illik jól cselekedni. Úgyis a többi nap értelmetlenül és értelem nélkül telik el. Csengetésére egy középkorú, mosolygós asszony nyitott ajtót.

– Segíthetek? – kérdezte.

És a csavargó akadozó szavakkal elmondta, hogy talált egy pénztárcát, ha övék, akkor ő most visszaadná. Idegesen toporgott. Az asszony viseltes ruháját, barázdált arcát nézte. Megérezte, hogy ki áll az ajtó előtt.

– Nem akarna bejönni? Épp vacsorázunk. Szívesen látjuk. És nagyon szépen köszönjük. Már nem hittük, hogy visszakapjuk – mondta, mikor felismerte a férje tárcáját.

Bent a szobában jó meleg volt. A szoba sarkában egy karácsonyfa állt égő gyertyákkal. A terített asztal körül három kisgyermek és az édesapjuk ült. Barátságosan helyet kínáltak. Mintha évek óta ismerték volna, úgy fogadták.

– Mielőtt elkezdenénk a vacsorát, Eszterke, meséld el nekünk a betlehemi történetet! – szólalt meg az édesapa. És a megszólított kislány csengőhangon mesélni kezdett:

– Éjszaka volt a betlehemi mezőkön, és a pásztorok, akik elfáradtak az egész napi nyáj őrzésében, éppen aludni készültek a tűz mellett, mikor észrevették, hogy valami nagy világosság röpköd feléjük. Az a fényesség igen gyorsan közeledett, és a szegény pásztorok nagyon megijedtek, mert még ilyet nem láttak, és térdre borultak, így imádkoztak az Istenhez. Aztán hirtelen ott termett előttük egy angyalka, aki ragyogott a fényben, alig bírta a szem a látását, tudjátok, mivel az Úr dicsőségében tündökölt. És ekkor a fényességes angyalka ezeket mondta a megrettent pásztoroknak: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az

Úr Krisztus, Dávid városában, Betlehemben. Ő a Messiás. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És ekkor mennyei seregek jelentek meg, és mindnyájan énekelni kezdtek, nem földi hangon.

– Ezt énekelték – kotyogott közbe egy hat év körüli kisfiú –: „Dicsőség a magasságban az Istennek, és a földön béke, és az emberekhez jóakarati!”

– Igen, Péterke. Aztán a pásztorok oldalba bökdösve egymást így szóltak: Nosza, gyérünk, emberek, fussunk el mind, egészen Betlehemig! Majd gyorsan becsomagoltak tarisznyájukba juhsajtot, egy kis húst és jó habos kecsketejet, jó lesz az a kismamának, gondolták. És meg is találták Jézuskát, Máriát és Józsefet egy karavánok számára fenntartott istállóban. Egy fénylő csillag táncolt a város felett, bearanyozta az állatok szállását. A pásztorok pedig leborultak a kis Jézus elé, és imádták őt.

– Aztán pedig jött három napkeleti bölcs, akiknek igen nagy volt az örömük a Gyermekek láttán, és kincsesládáikban ajándékot adtak át a családnak, majd egy másik úton tértek vissza hazájukba – fejezte be a karácsonyi történetet a harmadik gyermek, akit Katalinnak hívtak. Az édesapjuk szeretettel nézett gyermekeire, s így szólt:

– Nekünk vajon nagy öröm-e a karácsony? Azoknak, akiknek a szívébe megszületik a Megváltó, akik Isten szeretetét befogadják, Jézus Krisztust, azoknál a fájdalmak és a félelmek helyett bizalom árad majd szét a szívükben. És a bizalom melegséget, világosságot és boldogságot szül ott, ahol azelőtt csak a szenvedés kínja sebzett. Majd így folytatta, miközben a vendégekre nézett:

– Nekünk is, mint a bölcseknek, a Jézussal való találkozás után más úton kell visszamennünk, hogy bizonyítsuk, hogy valóban ő a Megváltó, a sorsfordító. A más úton vissza: egy új élet Jézus Krisztusban.

A vacsora után mindenki kibontotta ajándékait. Még János is – akit befogadtak a családba – kapott mindenfélét, ruhát, cipőt és sok finom ennivalót. Majd így biztatták az ajtóban: ha erre jár, nyugodtan csöngessen be! És a csavargó hazafelé menet a szállóra ezeket gondolta: mégiscsak van értelme az ő zaklatott, nyomorult életének. Az nem igaz, hogy neki nincs jövője. Az Isten kétezer éve Megváltót adott a világnak, és személy szerint neki magának is.

Leleszi Balázs Károly

Hogy az emberi szívek végre egymásra találjanak

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére!” (Róm 15,7)

„Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök.” (Mal 3,24)

Nem mindegy, hogy valami hogyan ér véget. Sem egy munka, sem egy ember földi élete, nem mindegy, hogyan dolgozunk el valóságos vagy képletes értelemben bizonyos szálat. Ha egy szövetség ér véget, az sem mindegy, hogyan történik, milyen üzenet fogalmazódik meg abban a pillanatban. Az talán, hogy ennyi volt, nincs tovább, vagy az, amivel az Öszö-vetség befejeződik: hogy lesz folytatás, de ennek a folytatásnak meghatározó eleme lesz mások befogadása, és a gyakran önző szívek őszinte egymás felé fordulása. Azt már látjuk, hogy hova vezet a széthúzás, a közösségeket, családokat belülről összetartó szálak tudatos vagy óvatlanságból történő szétszaggatása. Minden rombolás, erodálás itt zajlik a szemünk előtt; az ünnephez közeledve mégis az ajándékok, az ajándékozás súlyosnak vélt kötelessége az első, ami ránk szakad. Pedig tudjuk: becsapnak bennünket,

és mi akarunk becsapottak lenni! Mert olyan nehéz azt az adósságot törleszteni, amelyen sem árfolyamgát, sem gazdasági felemelkedés nem segít. Azt tudniillik, hogy végre be kell fogadnunk egymást: testvérként tekinteni a másikra, nem ellenséget, hanem a szeretet kihívását fedezni fel benne. Azt, hogy annyi elpocsékoltság után az atyák szívének oda kell fordulni a fiakhoz. Nem lehet, hogy más legyen a példakép, a mérce, mint a szülő, az apák és anyák! Mert meg kell értenünk: mindaz, ami felkavaró, elkeserítő gyermekeink, fiataljaink életében, az a mi felelősségünk is! Úgy gondolom, döntően a miénk. Így vagy úgy: bennük tükröződünk. Igen, igaz, hogy nagy hatással van rájuk sok-sok erő, nem is ez a kérdés! Az viszont kérdés: én és te mennyire vagyunk (akarunk lenni) rájuk hatással? És a gyermekszíveknek is hátraarcot kell vezényelni: meg kell érteniük, hogy vannak most lenézett és félvállról vett örökségek, amelyek egy pillanatban nagyon fognak hiányozni. És igen, meg kell érteni apáknak és fiaknak, hogy össze fog dőlni a világ, és éppen az fogja pusztulással sújtani, aki a legtöbbet tette azért, hogy megmentse.

Karácsony jön... azzal az üzenettel, hogy az Isten új szövetségének első mozzanata egy gyermek születése, aki helyet kér a szívünkben, befogadást, mert egyedül ő lesz képes arra, hogy ezek a mindenfelé hajladozó, kókadózó emberi szívek végre egymásra találjanak.

Beke László

lelkipásztor, családgondozó

Marika csokija

Vasárnap délelőtt dolgoztam (igen, már beindult az ilyenkor szokásos karácsonyi örület), aztán együtt ebédeltem az istentiszteletről érkező drágámmal, majd útnak indultunk kedves intézetiseinkhez. Csokit rejtő adventi kalendáriumot vittünk nekik, énekeltünk pár Istent dicsőítő dalt, és elmondtuk, mi is az az advent, mire készülünk akkor...

Mondtam a „hittanosoknak”, hogy jövő héttől karácsonyig mindennap kinyithatnak a kalendáriumon egy ablakot, és megehetnek egy csokit... Jézus születésére emlékezve, aki maga az ajándék.

Marika fogta új szerzeményét, elviharzott, majd öt perc múlva üres

dobozzal tért vissza: megkínálta barátait. „Nem értette meg a lényegét” – zsörtölődtem magamban.

Otthon is eszembe jutott az eset. Ez az értelmi fogyatékos roma nő, aki állandóan pénzt kunyerál, és dühöngve ordítja, hogy ha van Isten, akkor őt miért nem látogatja senki, és akinek mindig minden rossz... nem várt módon szétszította „mindenét”.

Megértette az igazi „feladatot”.

Máté 19,21-ben Jézus mondja: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonedat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem!”

Kalla Tímea

Akit én befogadtam...

Ő az, akit először senki se fogadott be. Kétszer járta meg ezt az utat. Betlehemben földi atyja kezével kopogott az ajtókon, de mindenki elutasította:

– Nincs már hely, megelőztek, kiszorultál...

Aztán feltámadása után menyeyi Édesatyja nevében kopogott az emberi szívekben. Nem sokan fogadták be őt.

– Neked már nincs hely, elkéstél, tele vagyunk...

Keveseknek volt vonzó az ő keskeny útja, bár sokan úgy vélték, hogy azon követik. Mint a jerikói tömeg is, akik maguk között beszélgetve, az Isten Fiára ügyet se vetve hömpölyögtek valahol mögötte. Elegánsan, csinosan, jól tápláltan, fényesen, de idegenül. Csak egy útszéli koldus fogadta be őt, és egy megvetett gazember. Engem se fogadott be igazán senki... De akinek ajtót nyitottam, ő előbb fogadott be engem. Mocskosan, férgesen. Nem arra nézett, hogy milyen vagyok, hanem arra tekintett, hogy vele mi-vé leszek: örökre és örömmre... Akit én befogadtam, attól kérhettem, hogy hozzassam a nincstelen pereputtyomat is. Ő szélesre tárta az ajtót mindnyájunk előtt, mint ahogy szélesre tárta két ártatlan karját a fán, a hontalanul hömpölygő világ előtt is. Akit én befogadtam: rám nevetett, átölelt és ajándékot adott. A világ legnagyobb ígéretét: örökre veled maradok. Ő az egyetlen, aki ezt be is tartja! Akit én befogadtam, sose rabol ki, bár sok mindent elvesz. De helyette százszorost ad... Akit én befogadtam, ő maga a szeretet ajándéka. Ha a további karácsonyokkor én soha egyetlen meglepetést se kapnék, egy fogkefét, egy radírt se csomagolhatnék ki, akkor is tökéletesen elégedett és boldog lehetek, mert a világ legnagyobb ajándékát már megkaptam: Jézus Krisztust, és az örökkévalóságot vele! Mindenki egy életet átívelő, felemelő, nagy szerelemre vágyik. Akit én befogadtam, abban ezt megtaláltam, de sose gondoltam volna, hogy ez ilyen tökéletes is lehet. Mert ő jobban tud szeretni, mint én. Akit én befogadtam, a személyes Megmentő! Én fogadtam be, de mégis ő készített szállást nekem...

Salyámós Éva
újságíró

Híres emberek karácsonya

Kortárs költők

Ady Endre (1877–1919) értelmetlen, kilátástalan életével számot vető, fásult, kicsapongó életet élt a forradalom időszakában. Ebben az élethelyzetében istenkereső és tétközlő fiúként térte meg Urához, erről ír az alábbi versrészletben is. Írásai, felismerései a mai napig sem vesztek el aktualitásukból.

Karácsony

Ma tán a béke ünnepe, / A Messiásnak volna napja, / Ma mennyé kén' a földnek válni, / Hogy megváltóját befogadja. / Ma úgy kén', hogy egymást öleljék / Szívükre mind az emberek – / De nincs itt hála, nincs itt béke: / Beteg a világ, nagy beteg...

Juhász Gyula (1883–1937) a 20. század első felében Magyarország egyik legelismertebb költője. Egész életén át boldogtalan volt, társtalan magánya sohasem oldódott fel, tragikus betegsége, peszsimista kedélyvilága csaknem a kezdetektől rányomta bélyegét verseire. De bátorítani is tudott, amint az alábbi, katonáknak írt soraiban látjuk:

Karácsonyi köszöntés

Betlehemi csillag / Szelíd fénye mellett / Ma az égen és a földön / Angyalok lebegnek. / Isten hírvivői / Könnyezve dalolnak / Békességet, boldogságot / Földi vándoroknak.

„Nem időpont vagy időszak a karácsony, hanem lelkiállapot. Békességben, jóakarattal és könyörületesen élni – ez a karácsony igazi szelleme.” (Calvin Coolidge)

Majnár Zsolt lelkipásztor

Vezérfonal 2013

Szíves tájékoztatásul közöljük, hogy a *Vezérfonal* 2013-ban technikai okok miatt *kizárólag* elektronikusan letölthető formátumban jelenik meg. Egyházunk honlapján hamarosan ingyenesen elérhetővé válik. Kiadványunk megújítása folyamatosan zajlik. Köszönjük a megértést!

Áhítat-bizottság

Akik befogadtak

Idegenként jövünk erre a világra, és idegenek is maradunk benne, egészen addig, amíg be nem fogadnak minket. Ha valakivel nem történik meg ez, a legnyomorúságosabb sorsú a földön. Még annak a kislánynak is jobb nála, akiről azt olvastam, hogy bizonyos körülmények folytán születése után magára maradt, nem vették körül emberek, de állatok befogadták, gondozták és felnevelték őt.

Nagyon hálás vagyok. Befogadtak szüleim, és minden olyan tulajdonságom ellenére, ami nehezen elviselhető, azt éreztették, hogy szeretnek. Befogadtak barátaim, akikkel szorongásoktól mentesen lehettem és lehetek ma is együtt. Az egymással töltött idő igen értékes tud lenni azok között, akik be tudják fogadni egymást. Különleges élmény volt az első szolgálati helyemen, Vámospércsen és a körzet gyülekezeteiben, hogy minden zöldfülűségem ellenére befogadtak, és huszonévesként is úgy bántak velem, mint egy tisztelet érdemlő lelkipásztorral. Akik nem azt keresik, ami elvlaszt, ha-

nem ami összeköt, azok azt élik meg, hogy sokkal több van ez utóbbiból a másokban, mint amire addig gondoltak. Ezt a szeretetteljes befogadást fokozott módon élem meg családommal együtt a pécsi gyülekezetben is, ahol jelenleg szolgálom.

Jézusról azt írja János evangélista, hogy saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt (Jn 1,11). Ez bizonyos értelemben máig így van. A választott nép még mindig nem ismeri fel benne az ígért Messiást. De kitárult a lehetőség már az apostolok idején azoknak, akik nem Izrael népének tagjai. Azóta is úgy van, hogy akik befogadják, átéljük, hogy ő is befogadja őket, és Isten családja tagjaként folytathatják életüket.

Ezért nekem ebben a sorban a legértékesebb, hogy Krisztus is befogadott. Olyan szeretettel vesz körül, amit soha nem tudnék kiérdemelni. Nem is akarja, hogy kiérdemeljem. Csak adja, mert épp erre várt már rég. Arra, hogy otthon legyen nála.

Sinka Csaba

ifjúsági lelkipásztor (Pécs)

Akik befogadtak...

„Betlehemi mezők, tarka rétek...” Angyalének, csillagos ég, pásztorok. Kíváncsiak, vagy valami után epekedők, ami végre megváltoztathatja a dolgok jelenlegi állását, amitől jobbá lesz a világ?

Keleti bölcsek, tudósok. Mi szél hozta őket? Különleges csillagállás, a fürkésző tekintet, mely új jelenségre lett figyelmes?

Milyen különös találkozás a félre-eső istállóban, a zajos, zsúfolt város egyik szegletében. A társadalom alsó és felsőbb rétegei egy cél érdekében mozdultak meg, s az a különös fény, az a megmagyarázhatatlan csillag vezette ide őket. Megfejteti a titkot?

S ott van két félszeg fiatal, egy férfi és egy nő, akik az utóbbi időben annyi új kérdéssel találták szemben magukat. Meglepődés, félelem, bizonytalanság, hit és kételkedés... Mi lakott még a szívükben? Olyan gyors egymásutánban zajlottak az események. Egy angyali jelenés az összes tervüket, elképzelésüket, álmukat felborította. Nem elég ez a fejtetőre állt élethelyzet, meggyőzni a szülőket, rokonságot, hogy felgyorsítsák a házasságkötést. Jött ez a népszámlálás! Éppen most, amikor a fiatalasszony már

alig bírja magát. Nehéz a terhe, közeleg a szülés ideje. Lesz, aki segítsen? Milyen lesz ez a gyermek, aki rájuk bízott, de mégsem az övék? Kie ez a gyermek?

A pásztoroké? A tudósoké? Máriáé, Józsefé? A betegeké, akik egy szavára meggyógyultak? A katonáké, akik ütötték-verték? A papoké vagy a nagy „okosoké”, akik minden fortlyukat bevetve szóra akarták bírni a titkok tudóját, s egyszerű szavait mégsem értették? Máriáé, aki leült a lábaihoz, hogy áhítattal szívja magába minden mondatát? Az enyém? Aki keresem a 21. század útvesztőjében a még megtalálható tisztaságot, a nagybetűs Igazságot?

Az enyém is ő, attól kezdve, mikor először életté vált a betű, a Bibliából olvasott íge: „Megváltoztattam ítéletet...” Ő szegődött mellém, vagy kinyitottam a szívem? Már nem is tudom, de betért hozzám. S megszületett. A betlehemi csillag felragyogott nekem is! Megszólalt az angyalének, s azóta minden karácsony értelmet nyer. Mert a kisdéd nemcsak ott, a jászolban született Isten Fia, hanem a szívemben feltámadt élő Krisztus.

Ujváriné Szabó Anikó

Van együvé tartozás

Megkérdeztük Czuppon Istvánt, a velencei Zöldliget magyar–angol kéttannyelvű általános iskola igazgatóját.

– Önnek már volt előzetes kapcsolata a baptistákkal és a szeretetszolgálattal.

– A kéttannyelvű képzés négy éve folyik iskolánkban. E képzés keretében ismerkedtünk meg a Baptista Szeretetszolgálattal, hiszen az Észak-Karolinából érkezett anyanyelvű önkéntes tanáraink a szeretet-

gatták. A hivatalos szavazásnál is a szülők részéről 100 százalékos támogatottságot kapott a fenntartóváltás, a pedagógusok részéről egy nem szavazat volt. A tények azt bizonyítják, hogy a szülők reményei is beváltak, hiszen nem vittek el egy gyereket sem másik iskolába.

– Karácsony közeledik. Karácsony a családok ünnepe is. Milyen gondolatokat osztana meg szívesen?

– Kicsit visszább mennék. 19 évig állami gondozott gyerekekkel foglalkoztam. És az egészen más érzés volt, amikor december 24-én, szenteste délutánján az otthonban marad gyerekekkel, az összes dolgozó a családjával, mi is a két gyermekemmel az otthonban együtt ünnepeltük a karácsonyt. Azt gondolom, hogy ennél jobb nincs, hogy így szocializálódhattak a saját gyermekeink, hogy továbbvihetik saját életükben ezt az

együvé tartozást. Azóta is ezt a közös ünneplést gyakoroljuk. Az utolsó tanítási napon, 20-a környékén tartunk egy iskolai karácsonyt, amin részt vesz az iskola összes tanulója. Az elmúlt nyolc évben kezdődött, egy új hagyomány, a városi karácsony, s ennek is mi adhatunk otthont. Karácsonykor a város együvé tartozását is megélhetjük. A tantestülettel is úgy megyünk el szünetre, hogy egy fehér asztal mellett köszönünk el egymástól, és remélem, hogy föl tudunk oldani minden addigi problémát.

– Ez azt jelenti, hogy zökkenőmentesen történt a fenntartóváltás?

– Mielőtt a hivatalos szavazásokra sor került volna, azt mondtam a tantestületnek, a szülőknek is, hogy szavazzunk titkosan, mielőtt bárminek hivatalosan nekiállunk. Ekkor egyetlen nem szavazat volt a pedagógusok és a szülők részéről is, a gyerekek pedig mindannyian támo-

Isten és a titok

Az Isten egy nagy titok. Nem is mindenki érti. A titkát a Krisztusba sűrítette bele. Érted őt? Te hogyan vagy vele?

Te is egy titok vagy, magad sem érted.

A Krisztusra van szükséged.

Van benned egy titkos hely, amit csak a Krisztus tud betölteni. Értsd meg az Isten veled való tervét! Szép munkáld ki, kitartóan, mint amikor az asszony végighímzi az előre nyomtatott mintát. Érted ezt a titkot?

Van ám Jézusnak még egy titka: amikor Lázár meghalt, ő azt mondta, hogy Lázár alszik, de elmegy, hogy felébressze az álmából. A többiek azt

vélték, hogy álomról, alvásról szól. Ő egy másik világ fogalmait használja. Azt a csodálatos világot áthatolhatóan fal választja el tőlünk. Lehet bármi okos, bármilyen erős, lehet bármekkora hatalmad, oda nem tudsz átjutni! Viszont van a falon egy ajtó, az a neve, hogy Jézus. Csak általa tudsz átjutni a mennyországba. Tiéd ez a titok?

Az Isten örömét leli abban, ha valakivel közölheti a titkait. Ha a szemed elől lehull a lepel, akkor felragyog neked a Krisztus. Ő ezt mondta: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” (Jn 10,10)

Bognár Attila

Mi a karácsony?

A világnak ajándék. A gyermeknek csoda. Az öregnek emlék. A lánynak ruha. A legénynek apropó. A kismamának sejtés. A nőnek dísz. A kicsiknek izgalom. A szülőknek mosoly. A nagyszülőknek gyerekcácaj. A vendégnek utazás. Az idegnek hír. A kérőnek alkalom. A betegnek remény. A fogolynak fény. A szegénynek adomány. A gazdagnak mulatság. Az uraknak fényűzés. A haspóknak lakoma. A részegesnek ivás. Az árusnak nyereség. A prédikátornak munka. A tanárnak szünet. A szolgálónak feladat. A főnöknek bosszúság. A művésznek ihlet. A teológusnak dogma. Az istentagadónak kolonc. Az írónak téma. A showmannek csillogás. A reklámszakembernek akció. A történésznek bizonyíték. A kutatónak támpont. A bölcsnek gondolkodnivaló. Az okoskodónak hazugság. A hívőnek beteljesedés. A hitetlennek mese. A kíváncsinak titok. A keresőnek jel. A modernnek giccs. A magányosnak könny. A nagyképűnek smafu. A gyanakvónak csalás. A melegszívűnek szeretet. A fősvénynek kiadás. A bolondnak bolondság. A lustának henyelés. A harcosnak béke. A lázadónak szokás. A fáradtnak pihenés. A csendesnek gyertyaláng. A közömbösnek semmi. A rohanónak idő. A tudatlannak rejtély. Az adósnak haladék. Az optimistának ok. A pesszimistának indok. A kereszténynek valóság.

Te melyik vagy? Eljutottál-e már a gyermekig?

Szommer Hajnalka

Karácsonyi irodalmi pályázatunk eredménye

A szerkesztőségünk által meghirdetett pályázatra beérkezett munkákat örömmel fogadtuk. Az íráskor elbírálása során megszületett döntés alapján díjazottunk: Gerzsenyi Sándor nyugdíjas lelkipásztor. Ezúton is gratulálunk neki, és nyelvényét postán küldjük.

Minden további pályázónknak ezúton köszönjük a részvételt, a megtisztelő írásokat, és egyúttal áldott ünnepeket kívánunk.

A BékeHírnök szerkesztősége

Mert megjelent az Isten...

Folytatás a címodalról

Karácsony nem csupán egy ünnep vagy a legszebb időszak az évben, hanem a szeretet tanévzárója és tanévnyitója egyben. Ugyanis ebben az iskolában nincs szünet, se télen, se nyáron, se ősszel, se tavasszal. Minden hónap, minden hét és minden nap lecke és egyben vizsga is. A szeretet tesz képessé önzetlenül adni és elfogadni, legyőzni a féltékenységet és kigyógyulni lelki sérüléseinkből. Minél jobb kapcsolatot ápolunk a mennyei Mestertanítóval, annál könnyebben és gyorsabban haladhatunk a tanulásban.

Ebben az évben még több helyen és még többek felé fejezhetjük ki szeretetünket, hiszen közel 50 oktatási intézmény tartozik a Magyarországi Baptista Egyház gyülekezeteihez és a Baptista Szeretetszolgálathoz. Ez több mint 16 000 gyermeket, tanulót és több ezer pedagógust, nevelőt jelent. Egyik legfontosabb vágyunk, hogy a baptista fenntartású oktatási intézményekben az Istentől tanult szeretet kitüntetett helyet kapjon. Azért imádkozunk, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék minden helyen ismerettel és igazi megértéssel (Fil 1,9)!

Paróczy Zsolta Baptista Oktatási Központ (BOK)
igazgatója**Gondolkodjunk együtt**

Böjte Csabával!

Isten azt szeretné, hogy egész világunk szép, gondozott park legyen. Rajtunk múlik, hogy az lesz-e.

Ez a világ Isten túláradó ajándéka neked, nekünk, nekem. Számomra Isten az, aki túláradó, végtelen szeretettel szeret bennünket. Ajándékozó szeretettel szeret.

Isten selejtet nem teremt. Ő soha nem mondja, hogy „na, csapjuk össze még ezt a gyereket!”

Hiszem azt, hogy Isten mindig belead apait-anyait, minden tőle telhetőt minden teremtményébe.

A boldogság nem abból áll, hogy fogyasztunk, hogy sikereink vannak, hogy tapsolnak nekünk, hogy egymás fölé kerekedünk – a boldogság abban áll, hogy jót teszünk. Jót tenni jó. Az Isten teremtette embernek szerintem ez a hivatása.

Baptista iskolák:**fenntartóváltás szociális érzékenységből és felelősségvállalásból**

A Baptista Szeretetszolgálat ország-szerte harminc oktatási intézmény fenntartójává vált 2012 szeptemberében. Az intézmények között az óvodától az általános és szakképző iskolákon át a gimnáziumig számos típus megtalálható. A baptista fenntartású óvodák és iskolák az egész ország területén működnek Szombathelytől Pécsen, Szegeden vagy akár Kisújszálláson át egészen Debrecenig, összesen negyven településen. A nagyarányú intézmény-átvétel az állam támogatásával valósulhatott meg, melyre a közelmúltban történt jogszabályi változások adtak lehetőséget.

A Baptista Szeretetszolgálat az iskola-átvételekről való döntésekor szociális és társadalmi szempontokat vett figyelembe. Az átvételeket az önkormányzatokkal és alapítványokkal, valamint az iskolák vezetésével szoros együttműködésben végezte magas helyi társadalmi támogatottság mellett.

A Baptista Szeretetszolgálat – alaptevékenységébe jól illeszkedően – számos olyan iskolát vett át, melyekben hátrányos helyzetű diákokat vagy sajátos nevelési igényű gyermekeket oktatnak, továbbá magas a roma tanulók aránya. A szeretetszolgálat nagy tapasztalattal rendelkezik a nehéz vagy hátrányos helyzetű emberek megsegítésében, és azt tervezi, hogy intézményfenntartóként hozzájárul a rászoruló diákok részére a szociális segítségnyújtáshoz, ezzel is elősegítve a minél jobb tanulmányi eredmények elérését. Jelentős motiváció volt az iskolaátvételekben az is, hogy több esetben a baptista fenntartásba kerülés az iskola egyetlen lehetősége volt a fennmaradásra.

A szociálisan vagy a sajátos nevelésben érintett iskolák mellett a Baptista Szeretetszolgálat nagy múltú, nívós intézmények fenntartójává is vált. Ezen iskolák átvételét a helyi önkormányzatokkal való többéves sikeres együttműködés alapozta meg.

A baptista fenntartásba került iskolák nagyon sokfélék. Jelentős számban vannak köztük például szakképző iskolák, ahol többek között vendéglátóipari, egészségügyi, építőipari vagy éppen faipari szakembereket képeznek. Ezek mellett az olyan intézmények is sikeresen működnek, ahol több egy mástól eltérő szakmát is elsajátíthatnak a diákok, mint például a vámtügyintéző, mentő-ápoló vagy bolti eladó.

A szakmát adó iskolák mellett több intézményben folyik művészeti, illetve sportoktatás is. Művészeti óvodaként működik már sok évtizede eredményesen a sárosdi óvoda, míg a közeli Seregélyesen sportóvodába járhatnak a gyerekek. Az intézmény újonnan átadott épületével szemben áll a Seregélyesi Általános Iskola, ahol művészeti és sporttagozatos osztályokban egyaránt tanulnak a gyerekek, s amely iskola sportcsarnokában rendszeresen profi kézilabda-mérkőzések zajlanak. Ebből az iskolából már több diák folytatta tanulmányait a pécsi Széchenyi István Gimnáziumban, ahol professzionális sportolóképzés is folyik. A gimnázium különlegessége, hogy patinás műemlék épülete a gyönyörű belvárosi sétálóutca néz.

A magas szintű képzés ugyanakkor nem csupán a szakképzők és a speciális tagozatokat működtető iskolák sajátja, hanem valamennyi intézményé, ami elsősorban a jó szakmai vezetésnek és a lelkiismeretes pedagógusoknak köszönhető. A Szabolcs vagy éppen Baranya megyei falvakban működő óvodákra és általános iskolákra méltán lehetnek büszké a települések lakói.

Külön csoportot képeznek az intézmények között a sajátos nevelési igényű gyermekeket tanító iskolák. Ezekben az iskolákban, melyek főleg a fővárosban működnek, kiemelkedően jó munka folyik azzal a plusz szakmai tudással és lelkesedéssel, ami a nehezen

tanítható gyermekekkel való foglalkozásban elengedhetetlen. A legjelentősebb ilyen iskola a budapesti Esély Kövessi Erzsébet középiskola, ahol több mint ötszáz diák kap meg minden lehetőséget arra, hogy felkészüljön a sikeres önálló életre.

Az egyházi fenntartó a Baptista Oktatási Központ közreműködésével megkezdte a felkészülést a hit- és erkölcsan oktatásának 2013/14-es tanévtől való bevezetésére. Önkéntes alapon pedig már ebben az évben több iskolában lehetőségek vannak a diákoknak a hitoktatásra.

A fenntartó valamennyi oktatási intézményében – óvodától a gimnáziumig – arra törekszik, hogy a legmagasabb szintű szakmai, tárgyi és lelki feltételeket biztosítsa a diákok, a peda-

gógusok és az oktatást segítő szakemberek számára a sikeres munka érdekében.

Hegedűs Ádám
a Baptista Szeretetszolgálat
vezetőségi titkárságvezetője

A Baptista Oktatási Központ (BOK) munkája

2012-ben történelmi jelentőségű helyzetbe került a Magyarországi Baptista Egyház: negyven településen harminc oktatási intézmény került a Magyar Baptista Szeretetszolgálat fenntartásába az egyház már meglévő hat intézménye mellé. Ez összesen több mint 16 000 diákot és közel 2000 pedagógust jelent. Az intézmények között vannak óvodák, általános iskolák, alapfokú művészeti intézmények, gimnáziumok, szak- és szakközépiskolák.

Ezért október 1-től megkezdte működését a Baptista Oktatási Központ (BOK) két főállású munkatárssal, *Barbarics Péterrel* és *Benedek Zalánnal*, azaz velem. Célunk az, hogy a tanórán kívüli időben szervezzünk programokat, amelyek valamilyen módon kapcsolatban állnak a keresztény értékkel.

Első lépésként Péterrel az elmúlt hónapokban beutaztuk az egész országot, hogy találkozzunk az intézmények igazgatóival. Mivel senki sem ismert senkit, nagy várakozással néztünk a látogatások elé. A találkozók során mindig megosztjuk az intézményvezetőkkel, hogy szeretnénk úgy segíteni, hogy valami olyat adjunk, ami többé tehet egy iskolát mind oktatási, mind lelki értelemben. Általános tapasztalatunk az, hogy kedvesen fogadnak minket a pedagógusok és az igazgatók egyaránt.

Azt éljük át a tanárokkal együtt, hogy egy ponton túl nehéz a diákok-

nak még többet nyújtani – minthogyha a társadalom problémáira az iskolának kellene megoldást nyújtania. És bizony sok helyen nagy a hiány. A tanulók 40%-a halmozottan hátrányos helyzetű, van olyan iskola, ahol ez az arány 95%.

Amikor sok terület már előre vett csatának tűnik, mégis akkor vetül elénk az a vízió, hogy egy helyi gyülekezet mennyi mindenben lenne képes segítséget adni egy iskolának. Két alapvető igazság segít ilyenkor. Az első: Isten szemszögén keresztül bármilyen gyermek értékkel bír, csak fel kell tárni a benne rejlő lehetőséget, ez viszont nem megy hit nélkül. A másik igazság, hogy a mi munkánk és a mi helyzetünk nem véletlenül kötődik most az óvodákhoz és iskolákhoz, ugyanis Isten nem a hiábavalóság Istene, tehát a mi munkánk sem értelmetlen. Ezen megállva szeretnénk segíteni mi és a Baptista Szeretetszolgálat a tanárok munkáját és a diákok életét klubprogramokkal, kulturális eseményekkel, nyári táborokkal és még sok más programmal.

Az elmúlt hónapokban feltérképeződött előttünk a feladat nagysága. Mindehhez újra és újra fel kell tudni töltödni. De honnan szerez valaki erőt és inspirációt ehhez? Úgy gondolom, hogy pont ez a kérdés az, ami túlmutat az emberen, hiszen energiáink végesek, de van Valaki, akitől és akiből bármikor lehet meríteni, csak hinni kell!

Benedek Zalán

Baptista rádió- és televízióműsorok 2013-ban

Január 14., hétfő 5.20 – M1: Hajnali gondolatok

Január 18., péntek 12.30 – Kossuth rádió: Az Úr közel! (baptista félóra)

Január 20., vasárnap 10.00 – Kossuth rádió: Baptista istentisztelet (Pesterzsébet)

Január 20., vasárnap – M1: Baptista ifjúsági műsor

Január 26., szombat 5.20 – M1: Hajnali gondolatok

Január 27., vasárnap – M1: Baptista ifjúsági műsor

Február 3., vasárnap – M1: Baptista ifjúsági műsor

Február 17., vasárnap – M1: Baptista ifjúsági műsor

Február 15., péntek 5.20 – M1: Hajnali gondolatok

Március 10., vasárnap 5.20 – M1: Hajnali gondolatok

Április 19., péntek 12.30 – Kossuth rádió: Az Úr közel! (baptista félóra)

Június 16., péntek 10.00 – Kossuth rádió: Baptista istentisztelet

Július 19., péntek 12.30 – Kossuth rádió: Az Úr közel! (baptista félóra)

Szeptember 20., péntek 12.30 – Kossuth rádió: Az Úr közel! (baptista félóra)

December 20., péntek 12.30 – Kossuth rádió: Az Úr közel! (baptista félóra)

Katona Béla
a baptista műsorok
szerkesztőségeinek vezetője
katonab@pannonmail.hu

Jól jöhet a segítség! Fontos kapcsolatok

Baptista Oktatási Központ, BOK
(*Paróczy Zsolt*, paroczy@t-online.hu)

Családtámogató Szolgálat (*Varga György*, varga.gyuri.ani@t-online.hu)

Ifjúsági Bizottság (*Bacsó Benjamin*, benjaminbacsó@gmail.com)

Romamissziós Bizottság (*Kovács Bálint*, kovacsbalint1@freemail.hu)

Baptisták az Egészségért Munkacsoport (*dr. Mészárosné dr. Seres Leila*, seresleila@gmail.com)

Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány (*hbaid@hbaid.org*)

Baptista Teológiai Akadémia (*bta@bta.hu*)

Az öreg fa új táptalajt kapott

Megkérdeztük Kutas Józsefet, a pécsi Király Utcai Széchenyi Gimnázium és Szakközépiskola igazgatóját.

– Hogyan élték meg a kollégák, a tanulók és a szülők az iskolaátvételét?

– Több mint 150 éves az intézményünk. Ez az öreg fa új táptalajt kapott. Nem sokat tudtunk a Baptista Szeretetszolgálatról, csak annyit, amit általában mindenki tud, hogy ha katasztrófa vagy valamilyen baj van, akkor ott megjelenik és segít. De hogy milyen, kérésre Szenczy Sándor elnök úr tartott egy tájékoztatót az intézmény pedagógusainak. Amit a kezdeti tárgyalásokon ígért, az valóra válthatónak tűnik, és az elmúlt hónapok tárgyalásai arról erősítik meg a kollégákat, hogy lehetőségünk van a továbbfejlődésre. A másik oldalról baptista lelkészekkel is tárgyaltunk. Azt hiszem, mindenki számára megnyugtató volt, hogy nincs nyomulás. Ezalatt azt értem, hogy senkit nem akarnak megtéríteni, hanem a meggyőzés, a példaadás és a szeretet erejével kívánnak szolgálni. Most kaptunk egy kis napfényt, kaptunk egy kis esőt, és én bízom benne, hogy az odafigyelésünkkel ebből lesz valami.

– Milyen szempontokra hívná fel a családok figyelmét?

– Óriási gondot látok a magyar családoknál, ha lehet még ilyenről beszélni. Sokat lehet hallani arról, hogy összebútoroztunk, vagy azt, hogy szétbútoroztunk. Összetartozik két ember, aztán megszületik egy harmadik. Sajnos vannak olyanok, akik beiratkoznak az általános iskola első osztályába, de már nincs mellettük a családban az édesapa. És van olyan, hogy az édesanya sem. Mert nevelőanya van. A magyar családok válságban vannak. És ennek kapcsán az egész ország. És ha nem tudjuk a családokat együtt tartva a szeretetet, megértést, elfogadást megtanítani az embereknek, akkor ott tartunk, hogy az emberek nagy része a pénzt tartja istenének. Fontosnak tartom a gyermekeknek az idősekre való odafigyelését, az időseknek a fiatalokra és egymásra. Ha ez megvalósul, akkor nemcsak a magyar oktatás, hanem az egész társadalom nyerni fog vele. Ez a kulcs annak, hogy legyen magyar megújulás, és ezért fontos, hogy ez nekünk együtt sikerüljön.

Szabó Csaba a baptista iskolák igazgatója

Szabó Csaba a Baptista Szeretetszolgálat oktatási intézményfenntartó központjának igazgatója. A 45 éves szakember nagy tapasztalatokkal rendelkezik a magyar oktatás bonyolult és szerteágazó világában. Magyar-történelem szakos tanárként a Krúdy Gyula Általános Iskolában kezdett tanítani, melynek később igazgatóhelyettese lett. Pályafutását a Taverna Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskolában igazgatóként folytatta, ahol hat évig vezette az intézményt. Szakmai és vezetési tapasztalatait 2003-tól egy olyan oktatási intézmény élén kamatoztatta, ahol az általános iskolai, gimnáziumi oktatáson túl vendéglátóipari, idegenforgalmi, kereskedelmi, informatikai, sport- és művészetoktatás is zajlott. Munkája során számos iskolai fejlesztést és iskolaakkreditációt végzett, több külföldi tanulmányúton vett

részt, és könyvekben, szakmai kiadványokban publikált, egy évtizedig tanított a Budapesti Gazdasági Főiskola Vendéglátó Intézetében. Széles körű tapasztalatainak köszönhetően Szabó Csaba a harminc baptista fenntartásba tartozó sokféle oktatási intézmény ügyeit nagy szakmai tudással és gyakorlattal tudja irányítani. A vezető munkáját az általa életre hívott három tankerületi igazgatóság szakemberei segítik.

Szabó Csaba az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, a Budapesti Gazdasági Főiskolán, a Janus Pannonius Tudományegyetemen és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen szerzett diplomát. Jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetem Állam és Jogtudományi Karán tanul. Német nyelven társalgási szinten beszél. Nős, két gyermek édesapja.

Életképek a baptista iskolákból, óvodákból

Téglási iskolások a Baptista Oktatási Központ munkatársaival és Karancsi Csaba lelkipásztorral

Jókedvű csoportfoglalkozás a kölkedi óvodában

A BOK iskolákat járó munkatársai

Barbarics Péter

Keresztény családból származom, hívő szüleim példák voltak számomra, akik a missziózásra is megtanítottak. Édesapám sok családi ház mellett templomokat is tervezett és épített, édesanyám rokonságában több misszionárius is volt. Szüleim Bibliákat és keresztény könyveket terjesztettek nem kis kockázatot vállalva a korábbi rendszerben.

Gyerekkoromban találtam olyan hitet, amit ma is nagyon élvezek. Tízévesen döntöttem Krisztus mellett. Nagy meglepetést okoztam, amikor mondtam a lelkészemnek, hogy szeretnék bemerítkezni. Nagyszerű gyerekkorom volt!

Közel 30 éve veszek részt aktívan missziós munkákban, táborok, koncertek és konferenciák szervezésében. Jelenleg is a Fiatalok Krisztusért (Youth for Christ) magyarországi szervezet kuratóriumának az elnöke vagyok.

Számtalan külföldi missziós társaság és gyülekezet magyarországi munkáját és utazásait segítettem.

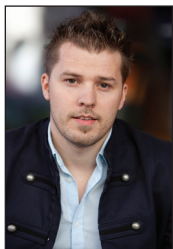
Szentendrén élek a családommal. Négy csodálatos gyermekünk és egy másfél éves unokánk van. Nagyon hálás vagyok értük. Mindemellett különlegesen nagyszerű barátokkal vagyunk körülvéve.

Örömmel szolgállok vezetőként a gyülekezetemben és egyházi feladatokban is.

Októberben voltam 50 éves, amikor elkezdtem dolgozni a Baptista Oktatási Központnál mint kommunikációs igazgató. Istennek ez egy különleges ajándéka életem derekán. Nagyon izgalmas feladat számomra, hogy hasznosítani tudom mindazt, amit az elmúlt évtizedek alatt tanultam. A legnagyobb dolog, hogy fiatalok és gyerekek felé szolgálhatok továbbra is, mert: Minden fiatal számít!

Benedek Zalán

A Baptista Oktatási Központ alkalmazásában dolgozom mint művészeti igazgató. A feladatom az, hogy a Baptista Szeretetszolgálat fenntartásában lévő oktatási intézményekben kulturális programokat szervezzek, amelyek közösségformáló

erővel bírnak és kapcsolatban állnak a keresztény értékrenddel. Ezenkívül még munkám része a helyi gyülekezetek bevonása is az iskolák felé történő munkába.

Megtérésem óta szenvedélyemmé vált a hit és a hit átadásának felelőssége. Már egyetemistaként is tevékenyen részt vettem a helyi keresztény diákszövetségben. Tanulmányaim végén már főállásban dolgoztam a Győri Nemzeti Színházban korábban színészként, utóbb segédrendezőként. De tudtam, nem vagyok a helyemen.

Ezért régi célom próbáltam kibontakoztatni, hogy Magyarországon is elterjedjen egy missziós szolgálati lehetőség, amelyben korábban részt vehettem. Így kezdtem bele a Márk-drámába, ami Márk evangéliumának színpadát formában történő előadása interaktív körszínház keretében. Először munka mellett végeztem ezt a szolgálatot, később már teljes időben.

A misszióban történő munkám azzal kezdődött, hogy felajánlottam Istennek egy évet az életemből a Márk-dráma rendezésére. Munkámat a hátam mögött hagyva szabadá ttemem magam arra, hogy az érdeklődő gyülekezetekkel előadjuk a Márk-drámát. Két év alatt 26 gyülekezet adta elő, 62 előadás valósult meg, és körülbelül 5200 embert értünk el az evangéliummal.

2012 nyarán már sokat foglalkoztam a továbblépés kérdésével. Maradjak ezen a vágányon, vagy menjek vissza a polgári munkakörbe? Mind a két irányt el tudtam képzelni, de nem volt kérdés, hogy a szívem a misszió felé húz. Kerestem Isten akaratát. Egy csendességemben a jól ismert talentumos példázat szokatlan intenzitással ragadta meg gondolataimat és érzéseimet. Előtte már gyakran forgattam a Bibliának ezeket a lapjait, de ezúttal különösen személyesnek éreztem az üzenetét. Megértettem, hogy Istentől kapott képességeimből próbáljam a lehető legjobbat kihozni, mint a talentumos szolgáló, aki megsokszorozta, amit kapott. Tehát Isten a szívemet még inkább ráfókuszáltatta a misszióra. A kérdés már csak az volt, hogyan fog ez megvalósulni.

Ezekben a hetekben érkezett egy megkeresés az egyház részéről, amelyben tájékoztattak az iskolaátvételekről és a missziós lehetőségről. Lényegében akkor már tudtam, hogy erre a vágányra érdemes lépnem. Hát így vezetett az út idáig. És kíváncsian várom, hogyan alakul az út tovább!

Családba csöppentünk

Megkérdeztük Bárkányiné Vohl Máriát, a sárosdi KISZI Farkas Gyula Általános Iskola vezetőjét.

– A Baptista Szeretetszolgálattal vagy a baptistákkal volt-e előzetesen valamilyen kapcsolata Önnek vagy az iskolának?

– Csupán ez év februárjában vettük föl a kapcsolatot, mert akkor már világosan látszott, hogy az önkormányzat nem fogja tudni fenntartani az intézményünket. Mint az intézmény vezetője kerestem meg a szeretetszolgálatot, és így kezdődött el közös munkánk.

– A kollégákban, a családokban és elsősorban a gyermekekben hogyan csapódott le a fenntartóváltás?

– A szülőknél voltak természetesen félelmek avval kapcsolatban, hogy új fenntartóhoz kerül az intézmény, de a reménység sokkal nagyobb volt bennünk, hogy egy jó úton indultunk el. A szülők és a gyerekek is csak a pozitívumot érzékelik abból, hogy fenntartóváltás történt. Egy olyan családba csöppentünk bele, ahonnan mindig egy erőteljes töltekezéssel tudunk tovább dolgozni.

– Mint gyakorló pedagógus, mire hívna fel a családok figyelmét?

– A családon belüli szeretetre és összetartozásra. Ha egy család jól működik, akkor jutunk előbbre a gyerekekkel. Mindig azt vallom, hogy a gyerek nevelésében a család, az iskola, a gyerek 30-30 százalékból van benne, tehát mindnyájunknak egyformán kell beletenni abba a kis tarisznyába, hogy a gyerek majd boldoguljon az életben, hogy megtalálja a helyét a társadalomban.

– Karácsony közeledik. Egy mondatban mit üzenne?

– A karácsony a szeretet ünnepe, és a legnagyobb dolog a világon az emberek közötti szeretet megnyilvánulása, annak kinyilatkoztatása. Azt javaslom mindenkinek, szülőknél és gyerekeknek, hogy ne azon kezdjenek el gondolkodni, hogy milyen anyagi, tárgyi ajándékkal tudjuk a másikat megajándékozni, hanem legyen a karácsony valóban a szeretetnek, az együttlétnak az ünnepe, akkor érzi a legboldogabbnak magát az ember.

Önkéntesek a cipősdobozban

Munkatárs és gimnazista segítők

Az önkéntesség ma egyre népszerűbb és egyre nagyobb nyilvánosságot kap a magyar társadalomban. A szeretetszolgálati munkában gyakran nélkülözhetetlenek is az önkéntes segítők. Programjaink közül a cipősdoboz-akcióban dolgozunk a legtöbb önkéntessel. Az adventi időszakban országszerte több mint 150 gyűjtőponton várjuk a cipősdobozos ajándékokat, ahol több ezer munkórát fektetnek be önkéntesek a nagy cél megvalósításába, hogy karácsonyig összegyűjtsenek, átvizsgáljanak és szétosszanak 30 000 cipősdobozos ajándékot. Tavaly 1200-an segítettek az akció. Sok helyen gyülekezeti csoportok önállóan bonyolítják le az egész akciót. De egyéni jelentkezők, munkahelyi közösségek és iskolai, egyetemi csoportok is bekapcsolódnak a nagy karácsonyi ajándékozásba. A középiskolások számára a közeljövőben az érettségi megszerzéséhez is elengedhetetlen lesz 50 óra önkéntesség, amit a diákoknak igazolniuk is kell.

Idén a cipősdoboz-akcióhoz csatlakozott az angalföldi Ady Endre Gimnázium is, akik önkénteseket küldtek hozzánk. Bevallom, kissé tartottam a dologtól, attól, hogy a fiatalok hétvégéjüket a munkának szentelve vajon milyen kedvvel és lelkesedéssel fognak majd a gyűjtőponton megjelenni.

Csalódtam, pozitívan. Két fantasztikus, céltudatos, humoros sráccal töltöttem a délelőttötmet: *Marcival* és *Virággal*. A fiú igazán aktív volt: kilencedikesként már húszórányi közmunkája volt – szedett szemetet, hajtogatott kiadványokat, most pedig jött, hogy adományokat gyűjtson kisgyerekeknek. Nem tétlenkedett a gyűjtőponton sem. Ha látta, hogy a konténerünk előtt tanácsa-

(Folytatás a következő oldalon)

Holtig tanulni...

Nagyon szeretem a könyvek szagát.

Nagyon szeretek könyvek oszlopai között mászkálni, nézni a kötetek gerincét, leemelni őket társaik közül, időnként fellapozni, megszagolni. Igen, minden könyvnek más a szaga, illata. Függ a festéktől, a papírtól, a nyomdai munkálatoktól, a csomagolástól.

Egy szó, mint száz: nincs két egyforma szagú könyv!

Nos, a minap egy kis karcsú, puha kötésű, kék színű könyvecskére lettem figyelmes, amelynek különöbben jellegzetes szaga nem volt.

Két szerzője közül az egyik egy általam is jól ismert és tisztelt sebész, akinek az életét nagy részben szervátültetések teszik ki, sok száz és ezer megmentett élet igazolja munkásságát.

A könyv a leárazottak között került. Hihetetlen, de igaz: egy kupak fagy árértéért vesztegették. Három éve látott napvilágot, akkor ötször ennyire árúsították. Otthon fellapoztam, s mivel igen karcsú, alig több mint hatvan oldal terjedelmű, rövid idő alatt elolvasható volt.

A sebészprofesszor bevezetője kifejezetten olvasmányos, kevés orvosi műszóval tűzdelt, inkább a szervátültetések lényegét fogta át nagyon jó stílusban, nem egészségügyisek számára is hozzáférhető nyelvezetben: „A szervátültetés: életadomány. El tudja-e képzelni a kedves és persze egészséges Olvasó: hetenként három alkalommal jön érte a mentőautó, esetleg hajnalban, rajta kívül két-három óra alatt összeszednek még négy-öt beteget, beviszik a műveseállomásra, megszúrják, gépre teszik, ott négy-öt órán át fekvőnie kell, látja, amint a csövön kifolyik a vére, átmegy egy csodacsőrendszeren, majd visszafolyik a szervezetébe, az ereibe. Két kezelés között még a forró nyáron is alig ihat, diétáznia kell, nem utazhat el, nem menstruál, és feltehetően legtöbbjük impotens. Két méterről érezhető a leheletén a vizelet szaga. Majd jön a vese, egy kétórás műtét, és másnap felkel, ehet, ihat, újra vizez, megszűnik a vérszegénysége, fejfájása, magas vérnyomása, sápadtsága. Kivirul, nem kell művesekezésre járnia, és többé már nem látszik rajta, hogy beteg. Él, újra él, és egészséges. Gyógyszert szed, ellenőrzésre jár, de hamarosan teljes életet él.

Ez maga a csoda. Én minden átültetésnél átélem, és Isten ajándékának tartom ezt a csodát, amit egyszer, ott éjszaka én (és a csapatom) adok (adunk) a betegeknek. A sápadt, puha vesébe beáramlik a vér, megduzzad, kipirul, visszanyeri színét, és pár perc múlva megjelennek az első vizeletcseppek. »Működik«, »elindult«, mondjuk ekkor boldogan.

Ezt követte néhány szervátültetésen átesett és sikeres pályát befutott és befutó személy vallomása. Többségük a veseátültetésesek és tüdőtranszplantáltak köréből került ki. A műtéti beavatkozások után megváltoztatták addigi életüket. Újjászülettek. Másként látják a világot. Többen is megjárták élet és halál mezsgyéjét.

Életbe vetett hitük, bizonyágtételük gyönyörű az egészséges ember számára is.

Egyikük így vall: „Büszkeséggel tölt el az a tény is, hogy amióta átesem ezen a tortúrán, egy bátrabb és elszántabb ember néz vissza rám a tükörből. Egyértelműen fejlődött a személyiségem. Sokkal könnyebben tudok megbirkózni azóta a saját féltreimimmel, ami egy ember számára talán a legnehezebb feladat az életben. Sportnyelven szólva: nehéz mérkőzést nyertem meg, ahol én magam voltam az ellenfél.”

Másikuk ezt adja nekünk útravalóul: „Sokat számít, ki hogyan éli meg a mindennapjait. Ez nagyon befolyásolja a gyógyulást. Ez a gyerekeknél valahogy egyszerűbben működik, de ha egy felnőtt elhagyja magát, az egyenesen megy lefelé. Én hiszek abban, hogy a betegségek jelentős hányada a lélek betegségéből ered.”

Tanulhatunk belőle mindnyájan.

Olyan útravalót kap az olvasó, amely önértékelésre, az élet szeretetére inti. A nagyon emberpróbáló szituációk arra tanítanak bennünket, hogy minden napnak, minden órának örülnünk kell. A vendégség, amelyben részesülünk ezen a földön, gazdagságával, változatosságával, szépségeivel tudatos magatartásra kell hogy sarkalljon, hiszen társainkkal, családtagjainkkal értelmes, odafigyelő módon kell kommunikálnunk.

Ezek a sorsok őszinteségünkkel fogva alázatra nevelnek, s eszünkbe juttatják *Ralph Waldo Emerson* gondolatát: „Minden egyes ember, akivel találkozok, feljebbvaló nálam valamiben. Így hát tanulok tőle.”

D. Nagy Imre
érsekség

A sport minket szolgál

Az egészségünk megőrzésében nagy szerepe van a sportnak. Ha jó testi és lelki kondícióban vagyunk, az segíti az Úrtól kapott feladatunk teljesítését. Pál apostol párhuzamot talált a sporthoz nélkülözhetetlen erőfeszítés és a hitéletben véghezvitt küzdelem között. *„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek! Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél...”* (1Kor 9,24-27)

A cikk szerzője *Woth Klára*, nemzedékek testnevelője, többszörös magyar atlétikai bajnok, maga is gyakorló hírvő. 2012-ben Londonban az olimpiai játékokon felkészítőként vett részt. (Mészárosné Seres Leila, a Baptisták az Egészségért Munkacsoport titkára)

„Felnőttkorom felejthetetlen filmélménye a Tűzszekerek. A történet nagyszerű, fantasztikusak a karakterek, nem is beszélve a rendezés, az operatőr tökéletes teljesítményéről és *Van-gelis* csodálatos zenéjéről.

A sport iránt különféle okokból elkötelezett emberek küzdelmei, törekvései lenyűgöző látványt nyújtanak, de a látványon túl valami nagyszerű harmonia ragadja magával a nézőt. Valamennyi főszereplő (számosan vannak) példakép. A könnyed úriember, az igyekvő zsidó, a hivatását gyakorló pap, a szorgalmas csapatember hazája képviselőjében készül az olimpiára. Az egymást kölcsönösen tisztelő sportolók mind valódi békehírnökök.

Idén is olimpiai évet élünk. Ugye még emlékeznek rá, miként szurkolunk a mi hőseinknek, akik fáradságos felkészülés után, kvalifikációs versenyeken szerezték meg a jogot az olimpián való részvételre? És akkor még csak lehetőséget szereztek, hogy bizonyítsák, valóban ők a legalkalmasabb magyar sportolók a világ nagy sportversenyein.

Miként is sikerül ilyen eredményesen szerepelniük?

A hit, a család a meghatározó háttér a legmagasabb szintű teljesítmények eléréséhez. Az édesanya, aki hajnalban ébreszti gyermekét és indítja edzésre az úszót, tornászt, atlétát.

A szülők, akik ösztönzik a néha fáradt, esetleg nem töretlenül fejlődő fiataalt a kitartó edzésekre.

Hányszor látjuk, hogy a sportoló a versenyen Istent kéri, segítse küzdelmeiben, és hálásan köszöni, amikor elérte nagy vágyát.

Buzdítják a sportolót barátok, ismerősök, ami mind-mind lélekben erősíti őket.

Micsoda felemelő érzés, amikor ismeretlen emberek küldik elismerő soraikat, jókívánságaikat a versenyzőknek, vagy amikor felállhatnak a dobogóra, és egy országgal együtt énekelhetik sírva-boldogan himnuszunkat.

Mi is hát a sport? A lélek-erő-test harmóniája. Az összefogás mintája.

Mit is veszítenek azok, akik kényelemből meg sem próbálják megélni azt a csodálatos érzést, mikor akaraterőnk letba vetve teljesítjük mindennapi penzumunkat?

Ki fut, gyalogol, úszik, a konditermekben acélozza izmait, kerékpározik, evez-kajakozik, kirándul, vív, birkózik, együtt társaival a labdát bűvöli (focizik, vízilabdázik, kosarazik, kézilabdázik, röplabdázik, teniszszek), tornázik, és még ki tudja, milyen sportot üz. A lényeg, hogy csinálja! Nap mint nap legyőzve önmagunkat, megküzdve saját gyengeségeinkkel, aminek a végén valami egészen csodálatos érzés a jutalom.

Hogy mi is? Megfogalmazhatatlan. Könnyű vagy, mint a pillangó, erős és harcos, mint az oroszlán, gyors, mint a jaguár, és nem utolsósorban telve energiával.

Aki reggel szereti mozgással kezdeni a napot, tudja, milyen jó érzés, amikor lélekben megerősödve, kellemesen elfáradva, illetve felfrissülve, telve tetterővel megkezdni napi munkáját.

Ha lehetne, receptre felírnám: varázsolja el magát a Tűzszekerek című filmmel!

Bizton vágyat fog érezni arra, hogy mozogjon, ahogy azt tették a film hatására oly sokan.

Az idei olimpia mottója az „inspire a generation” (ösztönözz egy nemzedéket) volt. A nagyszerű sportolók, példaképek hatása a fiatalokra minden olimpia után nyomom követhető. Reméljük most sem történik ez másként.

Végezetül szabad fordításban hadd álljon itt a film egyik főszereplőjének megállapítása: »Az Úr tehetséget adott nekem a futásra. Az én feladatom, hogy fussak az Úr és mindenki öröme-ért!« (I believe God made me for a purpose, but he also made me fast. And I run I feel His pleasure.)

(Folytatás az előző oldalról)

lan turisták állnak, kiment nekik segíteni. Aztán megkérdezte, hogy belekukkanthat-e egy-egy dobozba, majd meglepetten és elégedetten közölte, hogy ezek nagyon szép, gondosan összeállított csomagok! Végül egy lendülettel elrobogott a villamosmegállóba, ahol nosztalgiajártok futottak be, ő pedig ellenállhatatlan vágyat érzett arra, hogy megtegyen egy megállónyi távot. Amikor eme vágyát kielégítette, visszasétált „örhelyére”, azaz hozzánk.

Az érdeklődőknek kedvesen és kimerítően válaszolt, megnyerve az idős néni vagy a gyűjtőpont előtt megálló és az akcióról kérdezősködő taxisofőr kegyeit.

Háromóránként újabb páros érkezett a munkára, és noha hajtotta őket az érettségig összegyűjtendő ötven óra „kényszere”, mégis hatalmas lelkesedéssel és nagy odaadással végezték munkájukat.

Kalla Tímea

a BSZA kommunikációs munkatársa

Óráközi szünetben a versendi iskolások

Elmenni egészen betlehemig

Valami vonz és hív puha szárnyakat rebbent a Mélységek örvényléséből jön a soha nem szűnő figyelem

Az évek vonulásában felejtünk és egyre távolodunk régi valónktól

Nem akarunk számkivettként élni itt megdermedt emberi szív ne rettegj útra kelni elmenni egészen betlehemig

Leleszi Balázs Károly

Bear Grylls vad hite

A híres műsorvezető-túlélő-sztár-családos ember figyelemre méltó hitélete

Amikor *Bear Grylls* elkezdte a vicceit mondogatni, akkor lehet tudni, hogy felszabadult a beszélgetésünk. A vicc egy olyan történet után következett, melyet Grylls egy 12 éves fiú lelkesedésével osztott meg egy esetről, amikor hegyet mászott, ugyanakkor ételmérgezésben szenvedett. Majd ezután elkezdte körülírni az életében valaha elfogyasztott legundorítóbb ételleket... „Ez egy hosszú lista – mondja Grylls – skorpiótól a jakszemgolyón át a kígyóig.” Föltettem az emberekben gyakran megforduló kérdést: „Mégis mi az, ami erre készíti, hogy megtegye és megegye ezeket az örült dolgokat?” Grylls válasza egyszerű, valamint büszkeség és önáltatás nélkül mondja: „Ez az, amit szeretek. Ez az, amit mindig akartam. Soha nem akartam nagyon okos vagy gazdag lenni. Én csak az álmaimat akartam követni és jól érezni magam. És nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy van egy munkám, amiben fákat mászhatok és sáros lehetek.” Grylls gyermekies természete megtalálható a hitében is. Olyan szavakat és kifejezéseket használ Istennel

való kapcsolatának kifejezésére, mint „otthon” és „karjaiban tart”. És amikor megkérdezem, hogy mit jelent tartva lenni – hogy milyen érzés az –, a válasza egyben egyszerű és mély: „Hogy mit jelent? Azt, hogy megerősítenek. Azt, hogy tudod, az, aki téged teremtett, ő teremtette beléd a gerincet. Azt, hogy megmászhatod a világ legmagasabb hegyeit azzal, aki megalkotta azokat. Amikor a hitről és túlélésről van szó, Grylls nem bonyolítja túl a dolgokat. A túlgondolkodás, analízálás... az, ami siettet a halálotat.”

(Folytatás a következő oldalon)

Karácsonyi ajándék a messzi Afrikába Elkészült a mozambiki énekeskönyv

A stáb: Simon Norbert, Marosi Nagy Lajos, Papp Szabolcs, Papp János, Papp Szilvia, Nagy Olivér, Ujváriné Szabó Anikó, Szenczy Sándor

Sok évvel ezelőtt történt. *Papp Szilvia*, aki eredetileg zenei pályára készült, kezében a szegedi és frankfurti orgonadiplomával úgy döntött, hogy misszionáriusként kíván szolgálni. A lehetőség, amelyet az Európai Baptista Misszió (EBM) által kapott, Mozambikba szült. A kétdiplomás fiatal orgonaművész Istentől kapott elhívását arra kívánta használni, hogy a fekete kontinensen, Mozambikban tanítsa az ottani gyerekeket, fiatalokat a zene alapelemeire. Sokan emlékezünk még arra, hogy nem sokkal kiutazása előtt nagyszerű orgonahangversenyt adott az újpesti imaházban *J. S. Bach*, *Mendessolm* és *Reger* műveiből. Valaki akkor azt mondta: „Íme, a 21. századbeli *Albert Schweitzer*” – gondolatban összekapcsolva a zenei és a misszionáriusi hivatást.

Papp Szilvia négy évet töltött el Afrika déli országában, Mozambikban, és hűségesen végezte a kis afrikai gyerekek zenei képzését. Jó választásnak is bizonyult ez a fajta misszionáriusi szolgálat, mert az afrikaiak nagyon szeretnek énekelni. Fogékonyak is voltak Szilvia munkásságára. Misszionáriusunk látta, hogy számtalan éneket fújnak kívülről lelkesen. Énekelnek általunk is ismert evangéliumi énekeket portugálul (ez az ország hivatalos nyelve), de számos törzsi (tsua, xangana, rongga, shona, ndau, sena) nyelven is. Kiderült, hogy ezek az énekek szájról szájra terjednek, miközben a mintegy 25 ezres baptista közösségnek nincs saját énekgyűjteménye. És Szilvia hozzáállott. Úgy dolgozott, ahogyan annak idején a magyar *Bartók* és *Kodály* is. Nemcsak Maputóban, az ország fővárosában, hanem a kisebb településeken, a közép-mozambiki Beirában és a környező kisebb falvakban is magnóra vette, majd visszahallgatva papírra vetette az addig kottát nem látott énekeket. Mire letelt a négy

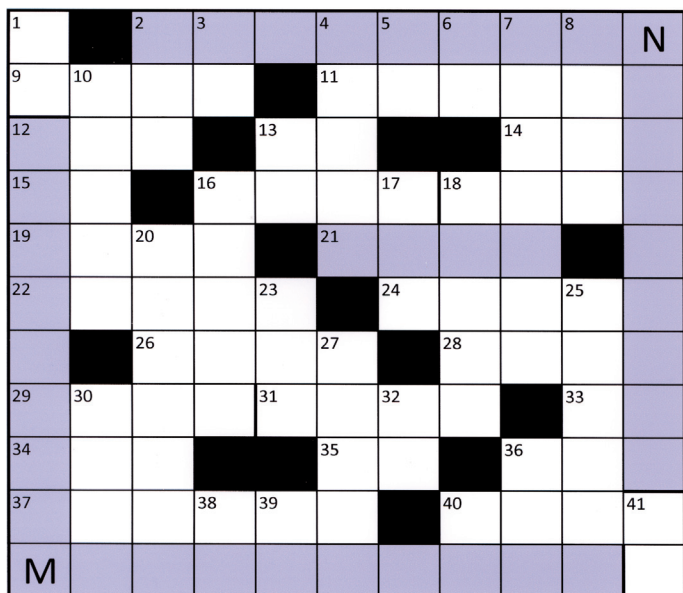
esztendő, vastos papírhalmazzal tért haza.

Ez év januárjában ült össze egy szerkesztőcsapat *Papp János* akkori missziói igazgató vezetésével, hogy megvizsgálják annak a lehetőségét, miként valósíthatnák meg a magyarországi baptisták az EBM támogatásával a mozambikiak első önálló énekeskönyvének kiadását *Colecção de Hinos e Coros Cristãos* címmel. Szívesen vállalkoztak a testvérek a nem mindennapi terv megvalósítására. A könyvben szereplő énekek válogatását a négy éven át gyűjtött anyagból *Papp Szilvia* végezte, *Nagy Olivér* a kottagrafikai munkát vállalta, *Papp Szabolcs* pedig a tetszetős borító megtervezését. *Dr. Bukovszky Ákos* a külkapcsolatokban segített, valamint a copyright ügyeit intézte. *Mészáros Péter* a könyv tördelésében volt nagy segítségére *Marosi Nagy Lajosnak*, aki a szerkesztés és a munkatársak koordinálásában, valamint a nyomdai megvalósítás intézésében vállalt vezető szerepet. A könyv kiadására a magyar baptisták – gyülekezetek és magánszemélyek – mintegy 700 ezer forint adományt gyűjtöttek össze, az EBM is az adományokból származó közel 8000 euróval támogatta a mozambiki énekeskönyv ügyét.

Az Úr megáldotta közel egyéves munkánkat, és november 28-án bensőséges hálaadó alkalomra gyűltünk össze a Benczúr utcában mindazokkal, akik részt vállaltak az énekeskönyv megjelentetésében. Örömmel vettük kézbe a tartalmában értékes, megjelenésében tetszetős kiadványt. Felidézünk a megvalósítás nehezebb és örömtelibb állomásait, örömeinket fejeztük ki Isten felé és egymás felé, hogy segíthetünk a mozambiki testvéreknek, valamint értékeltük a kiadvány missziós és kulturális jelentőségét is.

(Folytatás a következő oldalon)

Lelki fejtörő karácsonyra

Vízszintes

2: A megoldás harmadik része; 9: Az egyik törzs; 11: Advent betűi keverve!; 12: Lyuk népiesen; 13: És, latinul; 14: Nájlondarabl; 15: Tova; 16: A haza bölcse (Ferenc); 18: Érdektelennek tartaná; 19: Páratlan szóbalet; 21: A megoldás első része; 22: Izrael egyik királya, aki hét napig uralkodott; 24: Angol krém; 26: Visszafelé: azonos betűk kiejtve; 28: Dávid fiának egyenmű betűi; 29: Estére; 31: Étlen kötél; 33: Lojális részi; 34: Nyakvédő; 35:

Többek; 16: Város Kis-Ázsiában, Pál két missziói útján is járt ott; 17: Duplázza: nevetés; 18: Szökdel; 20: Súlymérő eszköz, névelővel; 23: Páratlan igéik; 25: A szél királya a görög mitológia szerint; 27: Több ilyen érkezett Betlehembe imádni Jézust; 30: ... szája – sokat beszél; 32: Kiejtett betű; 36: Záróvonalszám; 38: Duplázza: Észak-Magyarországi város; 39: Kötőszó; 40: Ezüst vegyjele; 41: Nem, angolul;

Összeállította:
Asztalos Bogdán

+1 ebéd

A Békehírnök előfizetői a december 2-i számba befűzve találták a Lepramisszió +1 ebéd témájú szórólapiját. Ennek lényege: „Karácsony előtt, amikor roskadó asztallal, el nem fogyó mennyiségekkel adja meg sok magyar család is az ünnep súlyát, a Lepramisszió a mai leprás Lázárainkra (Lk 16,19–21) szeretné felhívni a jólelkű emberek figyelmét a »+1« karácsonyi felhívással. Kérjük, tegyen jelképesen +1 terítéket az ünnepi asztalra, mintha ott egy leprás Lázár ülne... Felajánlott meghívása által a betegek szerény rizsadagjára több szója vagy lencse juthatna a leprakórházakban a számukra ismeretlen jótévő szeretetén keresztül.” Javaslatunk és kérésünk a gyülekezetek felé, hogy – ha erre mód

van –, szervezeten oldják meg az adományozást. Jól bevált gyakorlat, hogy egy „+1 ebéd a leprabetegeknek” feliratú dobozt helyezünk ki a gyülekezetben látható helyre a karácsonyi és újévi ünnepi istentiszteleteken, s ebbe gyűjtjük a pénzadományt, s majd egy összegben adjuk fel az ünnepek eltelével. Ily módon nincs szükség a többi szórólaphoz és csekkre, amelyeket továbbadhatunk nem keresztény körökben is. A Lepramisszió ugyanis kiterjesztette hatókörét Magyarországon teljes lakossága felé. Köszönjük a Testvérek együttműködését.

Drenyovszki Pál
nyugdíjazott lelképásztor
és Pálkás Ibolya
a Lepramisszió Nemzeti Bizottságának
baptista képviselői

Karácsonyi ajándék... (folytatás az előző oldalról)

Az énekeskönyv Mozambikba szállítása nem kis feladat. Ezt a Baptista Szeretetszolgálat munkatársai vállalták. December 6-án Maputo-ban ünnepélyes keretek között mutatták be az énekgyűjteményt, amelyen Papp Szilvia miszisionáriusunk képviselte a magyarországi baptistákat, Christoph Haus főtítkárpedig az EBM nevében vett részt az átadóünnepségen. Az új énekeskönyvből most csak mintegy 90 db érkezett repülőgéppel a mozambiki fővárosba, a mintegy 2400 db énekeskönyv pedig rövidesen hajóval indul a dél-afrikai országba.

Amikor majd a mozambiki kikötőbe érkező hajó kürtje megzendül, egy álom teljeseedik be, amelynek megvalósítását Papp Szilvia a 102. zsoltár 19. verse alapján tartott feladatának: „Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, hogy dicsérje az Urat az újjáteremtett nép.”

Marosi Nagy Lajos
a mozambiki énekeskönyv
megbízott menedzsere

Bear Grylls... (folytatás az előző oldalról)

Grylls nem szégyenlős keresztény hitével kapcsolatban, ez olyasmí, amit gyakran az élete „gerincének” nevez.

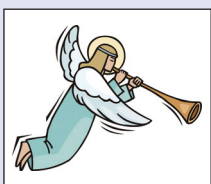
Ugyanakkor bevallja, nem mindig volt olyan könnyű hinni, mint gyerekként.

„Ez egy elég göröngyös és bukanós út, ami még mindig tart – mondja. – Emlékszem, amikor néhány jó barátom hátat fordított nekem nagyon csúnyán. Egy estén egy nagyon egyszerű imát mondtam el egy nagy fa felé fordulva: Istenem, ha olyan vagy, mint amilyennek gyerekként megismertelek, leszel megint a barátom? Semmivel sem volt bonyolultabb.” (Folytatjuk)

Roxanne Wieman
(relevantmagazine.com)
Hornnyák Dávid és Melinda fordítása

Békehírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: Papp János egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehírnok@baptist.hu • www.bekehírnok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A Békehírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Mondd el zenével!

Csillagfényes, csöndes éjjel. Mindenek nyugta mély...

Csillag támad Keleten, látják gazdag bölcsek! Fölkel a csillag hajnali fénnel, Betlehem csillaga mily csoda ékes! Messze földről, napkeletről érkeztek dús mágusok. Jött sok angyal diadallal! Fénylik az új csillag, az angyalok szállnak: Legyen jóakarát, legyen béke! Megszületett Jézus a beteg világnak!

Öröm, öröm, ó, drága, kedves hír! Betlehemi mezők, tarka rétek, ott künn egy jászolban talált nyughelyet a kicsiny Úr Jézus. Jászolágyon szunnyad az édes Megváltó. Fényes csillag rá ragyog. Mellette virraszt az édesanyja. Jászola mellett pásztorok állnak.

Angyalok szózata minket is hív. Keljünk fel, hamar induljunk el! Menjünk mi is Betlehembe, lássuk meg a Gyermekeket! Jertek, jertek, kicsinyek és vénék! Csilingelő harangocskák, angyalok kara, aranyhárfa s lant zenéje, pásztorok dala, dicsőnek hangja szárnyra kél!

Égyszemű Gyermekek, kérünk, hadd legyen szívünk is jászlad! Úr Jézus, ki e napon érettünk születél, csak tégedet illet szívünk tisztelete!

Ósi ige teljesül, bánat éje földéről! Aki csak mesének hiszi e régi, szép történetet, lelke nagy beteg...

Hány énekből áll a fenti írás? Megfejtést ide kérünk: bekelhírnok@baptist.hu.

Szommer Hajnalka

Testet öltött, megszületett

*Az idők teljességében
édeni ígéret-gyümölcs:
testet öltött, megszületett
örök Ige a Szeretet.
Fagyos földnek égi tűzjel,
békét hozó Immanuel.
Angyalének, csodás ünnep
vond fényedbe a szívűnket,
túl lássunk a fenyőfákon,
mulandó dísz-gyertyalángon.*

Venyercsán László

Különleges karácsonyom

ról olvasunk. Nem fekete ruhás, patás ördögök szurkálnak valami fortyogó szurokban, hanem az istennélküliség, az elveszettség, a kívül maradás. Amikor úgy érzed, hogy nincs jelentősége annak, hogy vagy, vagy nem vagy. Nem értesz semmit. Úgy érzed, mintha ki lennél rekesztve valamiből, ami számodra fontos, értékes. Igazi pokol volt így ez a „karácsonyom”.

Évek óta az advent – és a karácsony is – az év egyik legmozgalmasabb időszaka számomra. A cipősdoboz-akció révén a karácsony előtti hetekben sok-sok feladat vár a Baptista Szeretetszolgálatra. Aztán valami különös módon évről évre épp karácsony másnapján történtek a világban katasztrófák. Volt, hogy a családi vacsoráról fordultunk vissza, mert a speciális mentőknek indulni kellett. A nagy család, a gyülekezeti szolgálatok és a szeretetszolgálat mellett ez az időszak inkább a feladatokról, mint a pihenésről, nyugalomról, meghittségről szól. Tavaly azonban másképp történt.

December elején egy baypass-műtéten estem át, így az adventet a kórházban töltöttem. A füredi szív-kórház szobájában fekuđtem aznap este. Két sms-t kaptam. Az egyiket egy államtitkártól – akiből azóta miniszter lett –, a másikat a rádió alelnökétől. Mindkettőben ugyanaz állt: „Itt ülünk a Cipősdoboz-koncerten. Hallottuk a videóüzenetet, amit küldtél, és imádkozunk érted. Azt kívánjuk, hogy felépülj...” Ez volt az a pont, amikor nem bírtam tovább, és elsírtam magam. Valahogy rám szakadtak az elmúlt évek nehézségei, terhei, gondjai, bajai és örömei is. Ebben a pillanatban valahol épp egy koncert folyik, amin nagyon sokat dolgoztak a munkatársaim, szeretteim, barátaim – és én most nem lehetek ott. Ez nagyon zavart. Ez egyfajta „meghalás” volt, hiszen nem vehettem részt másnak az életében, amiben szerettem volna részt venni. Valami ilyesmi lehet az, amit Isten ígében a pokol-

Másrészt amikor arra gondoltam, hogy működnek a dolgok, hogy szeretnek, hogy hívnak, hogy valaki telefonon elkezdte közvetíteni a gálaműsort az Arénából... Akkor szembe kellett néznem azzal, hogy önző vagyok, hisz most csak azt nézem, hogy nekem jó-e ez vagy sem. Ez így nem jó! Imádkoztam, majd elaludtam. Ez az este volt az én különleges karácsonyi előkészülete. Másnap megérkezett Kati, a feleségem, jöttek a gyerekek. A szanatórium melletti szállodában foglaltunk szobát, s mindennap bejöttek hozzám. Akkor már 100 métert is tudtam sétálni, s olyan jó volt, hogy ott vannak. Vagy az, hogy Áron fiam 24 órában vigyázott rám. Szegény a 2 méter 5 centijével lelógott az ágyról, de nagyon, nagyon hűsége sen ott volt mellettem. Aztán egyre-másra jöttek a barátok, a szeretteim, és úgy láttam, hogy nincs más út, mint a felépülés. Semmiképp se szeretném se a hitemet, se a szolgálatomat vagy a munkámat elveszíteni. Igazából megerősített ez a kegyetlenül induló karácsony. Ma több munkát tudok végezni, jobban tudok figyelni dolgokra... Persze hibákat is elkövetek, vannak nehézségeim, meg kínlódok is dolgokon, de teljesen biztos vagyok abban, hogy Isten, család, az Isten ígéből és az emlékezősekből való tanulás, ez így együtt egy örökkévalóságig is elható dolog. S én ezt szeretném az életemben: úgy élni ezen a földön, hogy az örökkévalóságban is megálljanak majd azok a dolgok, amikbe az életemet fektettem.

Szenczy Sándor
a Baptista Szeretetszolgálat elnöke